

andi, orsakað av stóra búskaparvøkstrinum í føroyska samfelagnum. Samanborið við onnur londur eigur føroyski búskapurin tískil eisini at megna at bera, at heilsuverkið verður raðfest figgjarliga.

Vaksandi kostnaðurin av heilsutænastum er ein endurspeglung av tí gleðiliga veruleika, at óendaliga nógv meira kann verða gjørt í dag at hjálpa menniskjum, ið gerast illa stödd av sjúku, enn fyri bara einum lítlum ættarliði síðani. Medisinska menningin gongur við rúkandi ferð, og tað er ein avbjóðing at fylgja við hjá flestu heilsuverkum, hetta er einki serstakt fyri tað føroyska. Men tað føroyska heilsuverkið er sum nevnt so lítið og við-

brekið í mun til flestu av okkara grannalondum, at marginalarnir eru evarska lítli og avleiðingarnar stórar, tá inntriv verða gjørd, tænastruttanlanda dýrka ella neyðugt er at fáa dýrar avloysarar, tí serlæknar gevast og sjúklingahópurin veksur.

Heilsupolitikkur

Ein kanning vísti nýliga, at danir mettu stöðuna í danska heilsuverkinum at vera millum tvey tey mest umráðandi politisku málini yvirhøvur. Og tað sæst eisini aftur í bæði donskum fjølmiðlum og ikki minst politiska kjakinum. Heilsupolitikkur fyllir heilt einfalt meira enn í Føroyum. Tey fólkavaldu vilja náttúrliga kappast um at

tekkjast veljaranum innan tey øki, ið veljarin leggur størst dent á. Vanligi føroyingurin, sjúklingafeløg og fjølmiðlarnir eiga tískil sín stóra leiklut at tryggja, at heilsuverkið og heilsupolitikkur koma at fylla meira hjá politisku flokkunum í Føroyum. Eg eri sannførdur um, at vanligi føroyingurin ynskir, at heilsuverkið skal megna at veita teimum bestu og skjótastu útgreining og viðgerð, um sjúka rakar. Sum lækni og føroyingur kann eg í øllum førum ikki góðtaka annað.

Álit

Loysnin á mongu avbjóðingunum, ið føroyska heilsuverkið hevur og fer at hava, verður ikki at tátt

teymarnar og krevja meira skráseting við DRG líkandi virksemistakstum og fylgjandi umsiting. Grundleggjandi krevst, at politiska skipanin hevur álit á heilsuverkinum og fakfólkum tess – samstundis sum politiska skipanin setur krøv um og veitir neyðugu figgingina til, at heilsuverkið veitir eina framkomna og munadygga tænastruttu til føroyska sjúklingin. Politiska skipanin og politisku flokkarnir má geva sær størri far um heilsupolitik og í størri mun lurta eftir teimum, ið virka fyri at føroyska heilsuverkið áhaldandi kann bjóða og menna alla neyðuga útgreining og viðgerð, ið føroyska sjúklinginum tørvar. Men vanligi føroyingurin má eisini krevja, at korini hjá før-

oyska heilsuverkinum verða raðfest politiskt – tí tað er vanligi føroyingurin, ið er eigarin og brúkarin av verkinum.

Heilsuverkið skal saman við Heilsumálaráðnum orða greið uppskot hvussu stóru avbjóðingarnar við serlækna-troti, trot á songjarplássum, longum bíðilistum, vantandi útgreiningar- og viðgerðartrygd hjá sjúklingunum, útbúgving og menning av starvsfólki og endurnýggjan av tólbúnaði skal loysast. Og samstundis orða hvat figgjarligi tørvurin er at røkka teimum málum, ið verða sett. Við neyvum átøkum, ið ikki tørva at kosta alla verðina, fer at bera til at røkka langt – eitt heilsuverk í javnvág og í menning vil í longdini vera bíligasta loysnin.

Framtíðin

Føroyska heilsuverkið hevur víst í verki, at tað kann megna nógv hóast trongar karmar. Tað eru nógv stórar avbjóðingar fyri framman, men føroyska samfelagið eigur tó at seta sær eitt ambitiøst mál – føroyska heilsuverkið skal verða eitt tað besta í heiminum at veita skjóta og góða útgreining og viðgerð til tess íbúgv. Við teimum dygdum, ið liggja í heilsuverkinum í dag, og nøktandi álit og vilja frá politisku skipanini, eri eg sannførdur um, at tað ber til.

Hugburðurin má verða, at heilsuverkið ikki er ein útreiðsla, men ein ílga í velferðarsamfelagið øllum borgarum at gagni.